

ΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΙΝ

Καλῶς μᾶς ἦλθεσ, ἄνοιξι, τοῦ Μάρτη θυγατέρα,
 μετ' ἡν γλυκερά σου εὐμορφιά, τῆ δροσερῆ σου ὄψι·
 ἢ γῆ σὺ χαμογέλλο σου θ' ἀρθίση πέρα πέρα
 καὶ θ' ἄρθῃ ἢ κόρη, πεταχτῆ, λουλούδια γὰρ τὰ κόψῃ.

Φύρατ τὰ μαῦρα σνέρεφα, ἢ ἀστραπαῖς, τὰ χλόρια,
 ποῦ κάθε ἀρθοῦ πρωτόλουθο μαραίνουρε καὶ σθνοῦρε·
 σὺν ἔρχομό σου ἤρθαιε γοργὰ τὰ χελιδόνια
 καὶ μεσ' τοῦς φράχταις, σὺν κλαδῶν γλυκῶν σὲ κηλαῖδοῦρε.

Ἡ πλάσι ὅλη χαιρέται καὶ ὁ Οὐρανὸς γελᾷ,
 γερροῦν τὰ δένδρα ριζοὺς βλαστούς, καὶ κάμποι πρασιρίζουν,
 κάθε πουλάκι, σὺν κλαδί, τὸν Πλάστη χαιρετάει
 καὶ ἤσυχά τὰ κύματα σὺν ἄμμο μουρμουρίζουν.

Σὲ χρόνια τῆς ἀτέλειωτης χαρῆς σου, περασμένα,
 μᾶς ἔστειλε ὁ Πλάστης μας τὸν Ἄγγελό του κάτου
 τὰ εἰπῆ, μετ' ἄγιο στόμα του, τὸ χ' αἴρε σὺν Παρθένῳ
 καὶ τὰ γερνήσῃ τῆ Ζωῆ, τὸ χάρο τοῦ θανάτου.

Ἄλλη μὲν μέρα, σὰν καὶ ἀπὸ τῆς Λαύρας τ' ἄγιο βῆμα,
 ὁ Γερμανὸς ἐβλόρησε τὴν νεκρανάστασι μας
 καὶ ἔριν' ἢ στάλα, ποταμὸς, φωτιά, σπαθὶ καὶ μνημα,
 καὶ ἐπῆρατ μετ' αἷμα του, τὴν ἐλευθέρωσή μας.

Μὰ τώρα; . . . σόπα Μοῦσά μου . . . ἄσε τῆς φουστάνελας,
 καὶ χρόνια μπαρουτόκαυτα μὴ μᾶς θυμίλης πάλι!
 Στὸ Φάληρό τοὺς ἄγρισε τοὺς ριζοὺς καὶ τῆς κοπέλαις,
 γὰρ τὰ χαροῦρε ξέρολαστα τῆς ἀνοιξῆς τὰ κάλλη.

Ἐλ' ἐμένα πάρει ἀπὸ 'δῶ, καὶ πήγαιέ με ὅπου
 εἶν' ἐρημιὰ καὶ σκοτεινιά, καὶ βασιλεύει ὁ πόρος, . . .
 τὰ μὴ με βλέπ' ἢ ἄπονη ματὰ τοῦ κάθε ἀνθρώπου
 καὶ κατ' ἄνω τὰ πικρὰ παράπορά μου, μόρος.

Ἐν τῷ Τίραρειῷ Κήπῳ Πειραιῶς. 1 Μαρτ. 1884.

INNO ALLA BANDIERA GRECA

pel dì 25 Marzo.

Bandiera celeste,—bandiera gloriosa,
 La croce, che porti — del mondo è l'onor.
 Tu fosti al nemico — per lei vittoriosa,
 Del cielo tu vesti—i dolci color.

Per te faron vinte—le perfide schiere,
 Per te nostra patria — ottien libertà.
 In noi già rinacque—l' avito potere,
 Le scienze tornaro—a questa città.

Oh! quando ti veggio—sul tetto regale,
 Alle aure superba—lassù sventolar;
 E di Costantino—il soglio imperiale
 A noi neghittosi—severa additar,

De' nostri eroi — allor mi rammento,
 Che tanti inaffiaro—col sangue quel suol,
 Per darne uno scettro, — e senza un lamento,
 Subiro la morte, — con strazio, con duol.

Però da quel suolo — di sangue inaffiato
 A noi libertade—fiori, pullulò.
 Il di ce lo dice, — che 'l giovine alato
 Qual Madre di Cristo—Maria salutò.

Bandiera gloriosa, — bandiera celeste,
 Noi ti seguiremo — a gloria ed onor.
 Col bianco e turchino — il ciel pur si veste,
 C' ispiran coraggio—la croce, i color.

MARCO BIANCHINI.

ΥΜΝΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ

διὰ τὴν ἡμέραν τῆς 25ης Μαρτίου.

Σημαία μου θεία,—ὡ δόξης σημαία,
 Σταυρὸς, ὁποῦ φέρεις, — τιμὴν ἔρε τῆς γῆς,
 Μ' ἀπὸ τὸν τοῦς ἐχθροῦς μας—ἐρίκας γερναία,
 Ἄγροῦ οὐρανοῦ μας—τὸ χρῶμα φορεῖς.

Μὲ σὲ ἐνικήθη—τὸ ἄπιστον πλῆθος,
 Καὶ εἶν' ἢ πατρίς μας—ἐλευθέρως ἔνθ,
 Ἦ μᾶς τῶν προγόνων—γεννᾶται τὸ ἦθος,
 Αἰ τέχνη ἐπιστρέφουν—εἰς ταύτην τὴν γῆν.

Ἦ! ὅταν σὲ βλέπω—τ' ἀνάκτορα μόνον
 Λαμπρῶς λιχωμένῃ—εἰς τοὺς οὐρανοῦς,
 Τραροῦ Κωνσταντίου—τὰ δειλῆς τὸν θρόνον
 Σεμνὴ εἰς τὸ ἔθνος—τ' ἡμᾶς τοὺς τρωτοῦς,

Μ' ἐπέρχετ' ἢ μνημῆ—τῶν τόσων ἡρώων,
 Ποῦ πότησαν ταύτην—μὲ αἷμα τὴν γῆν,
 Αἰ τὸ τοῦτο τὸ σκῆπτρον! . . .—χωρὶς ἕνα γόνον,
 Ἐπέστησαν πόρους,—θανάτου ποιήν.

Μὲ αἷμα βρεγμένη—ἢ γῆ Ἀεθελία
 Γεννᾶ ἐκ τοιοῦτον—γενναῖον βλαστοῦ.
 Ἦ μέρα τὸ λέγει,—ποῦ «Χαῖρε, Μαρία»,
 Ὁ Ἄγγελος εἶπεν,—ὡ Μήτηρ Χριστοῦ.

Ἦ δόξης σημαία,—σημαία μου θεία,
 Ναι, βαίνομεν δίλοι—πρὸς δόξαν ἐμπρός!
 Λευκὸ καὶ γαλάζιο—φορεῖ ἢ εὐδία,
 Μᾶς δίδουσι θάρρος—τὸ χρῶμα, ὁ Σταυρὸς.

ΜΑΡΚΟΣ ΒΙΑΓΚΙΝΗΣ